

ნუთუ თქვენ მე არ მენდობით? როცა მე მინდობილი ვარ იმის, ვინც ცაშია და ყოველ დილა-საღამოს ჩემთან ზეციდან ამბები მოდის

აბუ საიდ ალ-ხუდრის (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოცემის თანახმად, მან თქვა: როცა ალი იბნ აბუ ტალიბმა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იემენში ჯერ კიდევ გაუნმენდავი ოქროს მადანი გამოუგზავნა, მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იგი ოთხ ადამიანს გაუნანილა: უიანა იბნ ბადრს, აყრა'ა იბნ ჰაბისს და ბაიდ ალ-ხაილს, ხოლო მეოთხე პირი ან ალყამა ან 'ამირ იბნ ატ-ტუფაილი იყო. ერთ-ერთმა საჰაბამ თქვა: "ჩვენ უფრო მეტი უფლება გვექონდა მასზე". აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «ნუთუ თქვენ მე არ მენდობით? როცა მე მინდობილი ვარ იმის, ვინც ცაშია და ყოველ დილა-საღამოს ჩემთან ზეციდან ამბები მოდის». ამ დროს მოვიდა კაცი ჩავარდნილი თვალებით, გამოშვერილი ყვრიმალეებით, ამობურცული შუბლით, ხშირი ნვერით, გაპარსული თავით და დაბლიდან ამოკეცილი იბარით. მან შესძახა: "ო, აღლაჰის მოციქულო! გეშინოდეს აღლაჰის". მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «ვაი შენ! განა მე არ მაქვს ყველაზე მეტი უფლება, რომ მეშინოდეს აღლაჰის?» შემდეგ, ის კაცი მოტრიალდა წასასვლელად, და ხალიდ იბნ ალ-ვალიდმა თქვა: "ო, აღლაჰის მოციქულო! ნება მომეცი, თავი მოვკვეთო მას!" მაგრამ მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «არა, რადგან შესაძლოა, ის ლოცულობდეს». ხალიდმა თქვა: "რამდენია ისეთი, ვინც ენით ამბობს, მაგრამ გულში სხვა რამ აქვს!" მაშინ აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ჭეშმარიტად, მე არ დამევალა, რომ ჩავიხედო ხალხის გულებში და გავკვეთო მათი შინაგანი სამყარო». შემდეგ, როდესაც ის კაცი ბურგით შებრუნდა და მოშორდა, აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) შეხედა და თქვა: «ჭეშმარიტად, ამ კაცის შთამომავლობაში გაჩნდებიან ადამიანები, რომლებიც გაუჩერებლად კითხულობენ აღლაჰის წიგნს, მაგრამ ეს კითხვა მათ ყელს იქით ვერ გავა, და ისინი რელიგიიდან გამოვლენ, როგორც ისარი გავარდება ნადირის სხეულიდან.». და, როგორც ჩანს, მან დაამატა: «ჭეშმარიტად, თუ მე მივალწევ იმ დროს, როცა ისინი გამოჩნდებიან, უეჭველად გავანადგურებ მათ, როგორც განადგურდნენ სამუდიანები!»

[სანდო (საჰიბ)] [შეთანხმებული]

ალი იბნ აბუ ტალიბმა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გაუგზავნა შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) იემენიდან ოქროს ნაჭერი, რომელიც ჯერ კიდევ გაუნმენდავი იყო მინის ნარჩენებისგან და მოთავსებული იყო ქარაზის (განსაკუთრებული მცენარის) ფოთლებით დამუშავებულ ტყავში. მაშინ აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გაანანილა ის ოთხ ადამიანს შორის: ესენი იყვნენ 'უიანა იბნ ბადრ ალ-ფაზაარი, აყრა იბნ ჰაბის ალ-ჰანზალი, ბაიდ ალ-ხაილ ან-ნაბჰაანი

და 'ალყამა იბნ 'ულასა ალ-'ამირი. მაშინ ერთმა კაცმა მისი საჰაბებიდან თქვა: "ჩვენ მათზე მეტად ვიმსახურებდით ამას"; თქვა: როცა ეს გაიგონა შუამავალამა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უთხრა: «ნუთუ თქვენ მე არ მენდობით მიუხედავად იმისა, რომ სანდო ვარ მისთვის ვინც ჩაშია! ჩემამდე დილა-საღამოს ზეციდან ამბები მოდის». მაშინ ერთი კაცი წამოდგა, რომლის თვალები ჩაღრმავებული იყო მათი ბუდეებში, მისი ლოყების ზედა ნაწილი გამოყოფილი და წამოწეული იყო, შუბლი მაღალი, წვერი სქელი, მაგრამ არა გრძელი, თავი გადაპარსული, ხოლო ქვედა სამოსი აწეული. ამ კაცმა უთხრა: «ო ალლაჰის შუამავალო, გეშინოდეს ალლაჰის", შუამავალამა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უპასუხა: «ვაი შენ! ნუთუ მე არ ვარ იმ ადამიანთაგან, ვინც ყველაზე მეტად უნდა ეშინოდეს ალლაჰის?!» როდესაც ის კაცი შეტრიალდა და წავიდა, ხალიდ იბნ ალ-ვალიდმა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) თქვა: ო ალლაჰის შუამავალო, ნუთუ არ მოვკვებით მას თავი? უპასუხა: «არა, ნუ მოკლავ! რადგან შესაძლოა, ის ლოცულობდეს», ხალიდმა უთხრა: რამდენი მლოცველია, რომლებიც ენით ამბობენ იმას, რაც გულში არ აქვთ, შუამავალამა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უთხრა: «მე არ ვარ წარმოგზავნილი, რომ ხალხის გულებში ჩავიხედო და მათი მუცლები გავკვებით; მე მხოლოდ იმით უნდა ვიხელმძღვანელო, რაც გარეგნული საქმეებიდან ჩანს». როცა ის მიდიოდა შეხედა მას და თქვა: «ამ კაცის შთამომავლობიდან, მისი მეგობრებოდან ან მისი ტომიდან გამოვა ხალხი, რომლებიც ოსტატურად და ლამაზი ხმით წაიკითხავენ ალლაჰის წიგნს. მათი ენები ყურანის ხშირი კითხვისგან მუდამ სველი იქნება, მაგრამ ყურანის სიტყვები მათ ყელს არ გადაცდება, რათა მათმა გულებმა შეითვისონ ის და გამოსწორდნენ. ალლაჰი არც აამაღლებს მათ და არც მიიღებს მათგან. ისინი ისე სწრაფად გავარდებიან ისლამიდან, როგორც ისარი გამოდის ნადირიდან(როგორც ისარი გაპობს ხოლმე ნადირს) - სწრაფად და მსუბუქად». "ვფიქრობ, მან ასევე თქვა: «თუ მე მოვესწრები მათ გამოჩენას, როცა ისინი მუსლიმებზე მახვილით გაილაშქრებენ, უეჭველად, უმკაცრესად გავანადგურებ მათ ისე, როგორც სამუდის ხალხი განადგურდა".

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/8307>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

